

ind paa. Dernæst er det jo ogsaa, saa vidt jeg husker, en Flertalsbetænkning, et Udkast fra 3 Kommissionsmedlemmer af 5, og uden at gaa i Detailler skal jeg blot bemærke, at det forekommer mig paa mange forskellige Punkter at lide af saadanne Svagheder, at jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt denne Flertalsbetænkning vil blive til Lov. Alene den Omstændighed, at et Mindretal, bestaaende af 2 dygtige Mænd i Norge, ikke har kunnet gaa med dertil, er for mig et Fingerpeg om, at man vist næppe kommer frem ad den Vej. Som det ærede Medlem ogsaa nævnedes, er der i det norske Kommissionsforslag i ikke ringe Grad Tale om en Klasseinddeling af Befolkningen, og det er noget, vi ere meget imod, og noget, som vi ogsaa have bestræbt os for at komme saa fjernt som muligt i vort Forslag. Det kan være meget rigtigt, at man ikke faar hele Befolkningen med til en Ordning som denne, men paa dette Punkt skal jeg ganske henholde mig til de Bemærkninger, vi nylig hørte fra den højtærede Minister, at faar man ikke den fattigste Befolkning med, er der store, meget store Dele af Befolkningen, som det gælder om her at komme til Hjælp. At denne Befolkning selv har Bestræbelser for at hjælpe sig, ser man jo af, hvad jeg nævnedes før, den Udbredelse, Forsikringsvæsenet har faaet, og det tilmed under Forhold, hvor det er meget dyrt for de paagældende. Thi naar man f. Eks. for at faa Pengene af disse Folk gaar til en ugentlig Opkrævning af Præmierne med Afhentning i Hjemmet, saa maa Præmierne, da det er private Selskaber, som skulle betale sig, som skulle svare til deres Forpligtelser, nødvendigvis blive meget høje, f. Eks. højere end Statsanstaltens. Men disse Selskaber faa Pengene ud af Folk, fordi Opkrævningen sker i smaa Beløb med korte Tidsmellemrum. Nu mener jeg, at naar saa store Dele af Befolkningen — hvad der virkelig er Tilfældet — gaa ind paa denne temmelig høje Præmie for at opnaa et Gode, er der en høj Grad af Opfordring for Lovgivningsmagten til her at træde til paa denne eller en anden Maade for at støtte disse Bestræbelser. Foruden at man naturligvis først og fremmest vil kunne faa netop den store Del af Befolkningen med, der har vist disse Selvhjælpsbestræbelser, vil man ogsaa faa fat i en anden stor Del af Befolkningen, som nærer en vis Frygt for at indlade sig paa Forsikringsvæsenet, fordi der jo altid er en Risiko for, at Pengene

gaa tabt. Man løber ved forskellige Forsikringer den Risiko og opnaar jo derved at kunne betale en forholdsvis lav Præmie; men Folk trykke sig alligevel ved at skulle ud med Pengene, hvor de løbe en Risiko, og derfor vil man, siger jeg, faa denne Del af Befolkningen med til en saadan Anstalt, naar man siger til dem: I løbe ingen Risiko, før I ere komne saa vidt at Livrenten skal nydes; indtil det Tidspunkt, da I blive 65 Aar gamle, er det en ganske almindelig Sparekasse, hvor Pengene blot ikke kunne komme jer selv til gode. Derfor maa jeg tilstaa, at jeg har en meget stor Tillid til den Virkning, et Lovforslag af denne Natur vil faa i Befolkningen.

Naar der før af et æret Medlem blev spurgt, hvad Meningen nu da egentlig var, for dette Forslag maatte jo aabenbart være behandlet i et Partimøde i Forening med Regeringen, saa skal jeg dertil svare: Det første er rigtigt, det sidste er ikke rigtigt. Vi holde ingen Partimøder med Regeringen. Nej, naar Forslaget her er fremsat ad privat Vej, ligger det ganske i den Omstændighed, at der er nogle af os, som nære en Interesse for denne Sag og have syslet med den, og da Spørgsmaalet jo er oppe eller i alt Fald vil komme op, have vi ønsket at fremsætte Resultatet af vore Overvejelser for det høje Ting i et Forslag som dette, vel vidende, at dette Forslag jo ikke gaar igennem i denne Samling; vi have ønsket at fremsætte Forslaget for dog at give Anledning til, at man her i Tinget kan udtale sig om det hele Spørgsmaal, og allerede dette er jo en stor Gevinst, at der er fremsat saa mange saglige Udtalelser saa vel fra Ministerbordet som fra Folketingets Medlemmers Side om denne Sag, hvorved virkelig en Del Tvivl ere blevne klarede om Tingets Stilling til det hele Spørgsmaal, som i Forvejen vare til Stede. Til det samme ærede Medlem, det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Knudsen) vil jeg sige, at naar han ud af Anmærkningerne tog Eksempler paa, hvor meget en 35-aarig Person skulde betale for at opnaa en Livrente paa 300 Kr., saa maa det huskes, at naar man virkelig skal se hen til dette Lovforslags Gode, saa maa man sige: dette betaler denne Person for at sikre sig, at han, naar han bliver saa og saa mange Aar gammel, har mindst 500 Kr. at leve af. Det er i Virkeligheden den Garanti, han skaffer sig ved at erlægge de Beløb, som staa opført i Anmærkningerne. Jeg